

PRZEGLĄD TECHNICZNY NAFTOWY

Dodatek do czasopisma „NAFTA“

wydawany staraniem Związku Techników wiertniczych w Borysławiu.

Przedruk artykułów i tłumaczenia tylko za zezwoleniem wydawców.
Adres Redakcyi „Przeglądu techn. naft.“ — Józef Gruszkiewicz — Borysław.

Treść Nru 12.

Wiadomości ze Związku. — Projekty odprowadzenia gazów z wieży wiertniczej.

Wiadomości ze Związku.

Pewna firma rumuńska zwróciła się do nas z prośbą o polecenie jej kierownika z pierwszorzędną kwalifikacją na stanowisko technicznego dyrektora kopalń nafty w Rumunii. Wymaganą jest dokładna znajomość języka niemieckiego i francuskiego.

Projekty odgazowania szybów naftowych. Biuro przedsiębiorstwa dla spraw naftowych „Uniuersum“ Dr. I. Gruszkiewicz, Dr. E. Kaleta, J. Pierściński i Ska w Borysławiu z polecenia urzędu górniczego w Drohobyczu podjęło się ogłoszenia drukiem i sporządzenia kilkunastu odbitek wszystkich nadesłanych projektów odgazowania szybów naftowych celem przedłożenia ich każdemu z członków komisji ministeryalnej obradującej nad tą kwestyą w Borysławiu.

Nadradca górniczy p. Holobek przewodniczący komisji ministeryalnej porobił już starania celem uzyskania ochrony patentowej dla pomysłów zgłaszanych do komitetu, wobec czego wszystkie projekty po ogłoszeniu ich drukiem i przeprowadzeniu prób nie straciłyby prawa do patentu. Wszystkie uwagi nad projektami już ogłoszonymi jak również nowe projekty należy nadsyłać pod adresem: Związek techników wiertniczych do rąk sekretarza komitetu inż. P. Setkowicza.

Ze względu iż niektóre projekty pochodzą od robotników nie umiejących przedstawić projektu swego rysunkiem, biuro „Uniuersum“ (ul. Pańska, dom Kasy brackiej telefon 140) wykonuje rysunki według ustnie udzielonych informacji na koszt komitetu.

Personalialia. Członkowie Związku kol. Dr. J. Gruszkiewicz i inż. J. Pierściński do wspólni z adwokatem i znanym przemysłowcem Dr. E. Kalętą ze Stryja założyli spółkę z ograniczoną poręką pod nazwą Przedsiębiorstwo dla spraw naftowych „Uniuersum“.

Projekty odprowadzenia gazów z wieży wiertniczej. (Ciąg dalszy).

3) Projekt J. Artabuza, dozorecy kopalnianego.

Projekt polega na tem, że wieżę wiertniczą buduje się o jedno przeszło wyżej (t. j. 2—2,5 m) i wszelkie czynności wiertnicze odbywają się niejako na pierwszym piętrze. Pod podłogą na piętrze znajduje się zasawa która przy pomocy drażka e może być zupełnie zamkniętą, a jedynie w środku pozostaje otwór dla żerdzi wiertniczej. Dla przepuszczenia narzędzi wiertniczych zasawę otwiera się

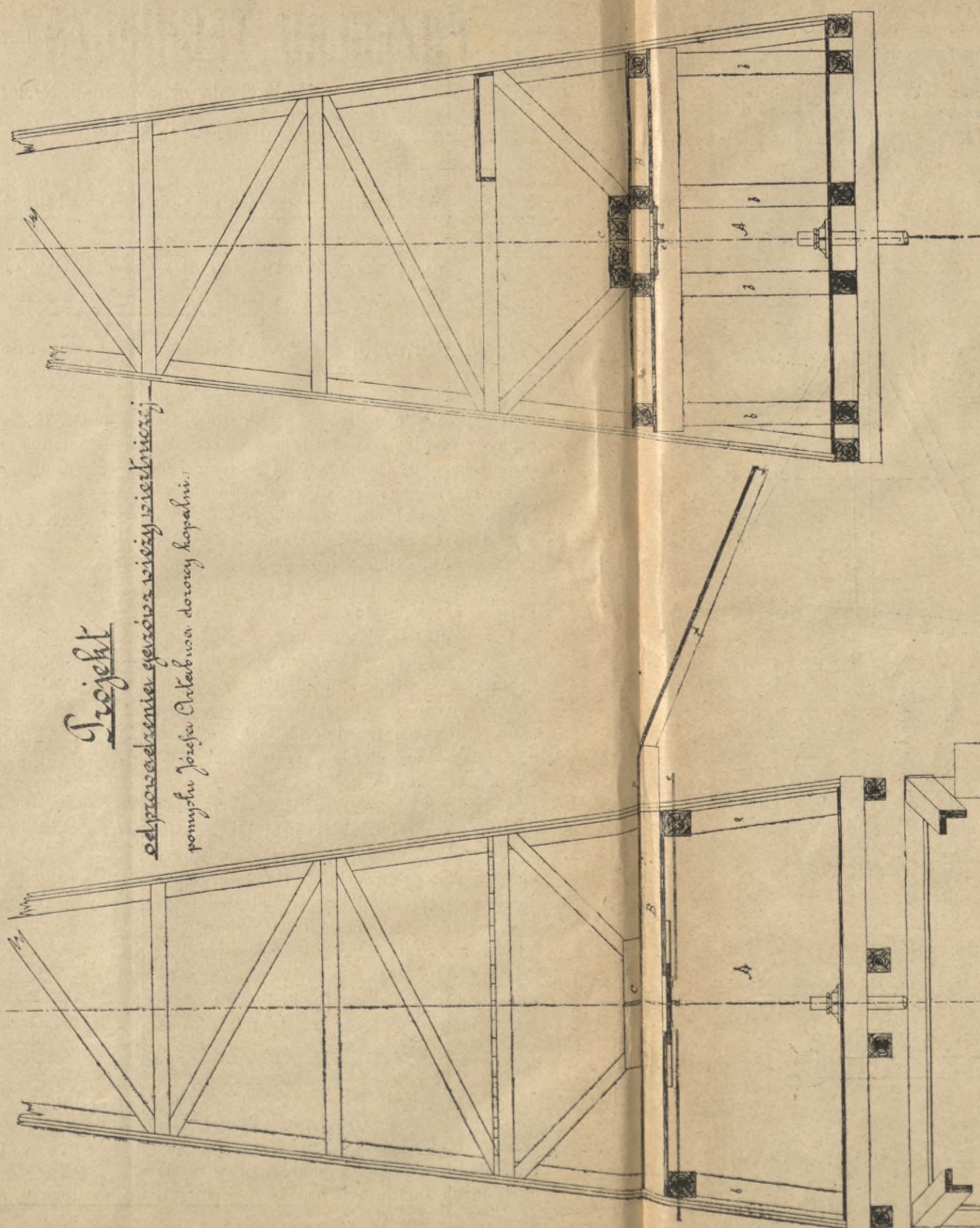
Ława wiertnicza jest zastąpiona kłosem c, który jednocześnie służy do uszczelnienia.

Celem wydostania się ze dworu na I-sze piętro służy pomost f odpowiedniej szerokości (ewentualnie nawet na szerokość całej wieży). Sam żuraw wiertniczy w tym wypadku jest o tyle zmieniony, że kobylica a tem samem i balans przychodzą odpowiednio wyżej. Spód wieży jest zupełnie rozszalowany i gazy mają swobodne ujście, albo też można zastosować specjalne urządzenia do chwytania gazów, co zresztą z tym projektem się nie wiąże.

Górna część wieży wiertniczej pozostaje niezmienną.

4) Projekt pomysłu inż. J. Mokrego i inż. P. Międzyńskiego.

Do rur wiertniczych jest od góry wkręcony dłuższy huczek dziurkowany d przez

Projekt

odprowadzenia gazu w wieży wieżownicy
 pompy Józefa Chlebowa do szopy kopalni.

